

ON vivia Camille, els gira-sols creixien tan alts que semblaven sols de veritat: tot un camp de sols ardents i grocs.

Tots els dies després de l'escola Camille travessava el camp de gira-sols per trobés amb el seu pare, que era carter. Junts descarregaven les pesades saques de cartes.

Un dia va arribar un home estrany al poble de Camille. Tenia un barret de palla, barba groga i uns ulls marrons i eixerits.

-Sóc Vincent, el pintor va dir, somrient a Camille. Vincent va anar a viure a la casa de color groc al final del carrer de Camille. No tenia ni diners ni amics.

-Intentarem ajudar -va dir el pare de Camille. I van carregar el carretó del correu amb cassons, olles i mobles per a la casa de color groc.

Camille va agafar un gran ram de gira-sols per al pintor i els va posar en un gran gerro de color marró.

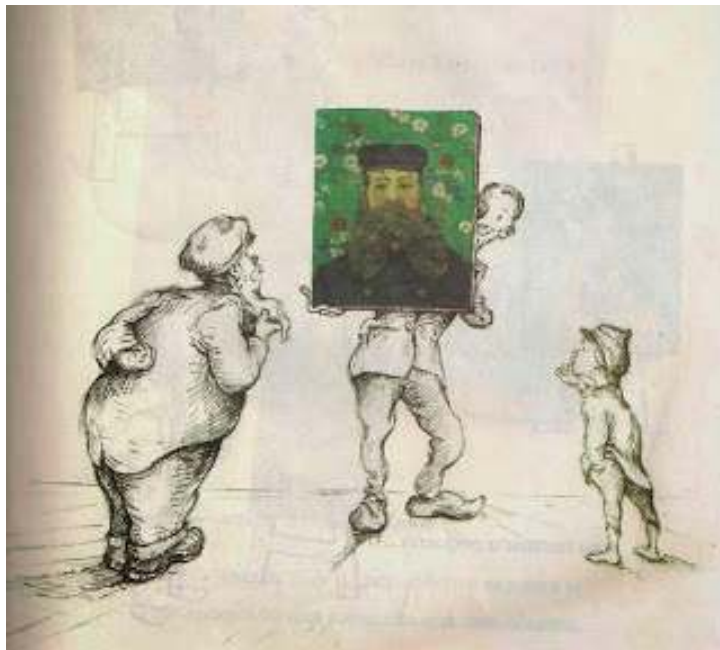

Vincent estava molt content de tenir dos bons amics.

Vincent li va preguntar al pare de Camille si li agradaria que li fes un retrat, vestit amb el seu millor uniforme de color blau. Has de quedar-te molt quiet -va dir Vincent. Camille ho observava tot. Li encantaven els colors brillants que usava Vincent i l'olor intens de la pintura.

Va veure la cara del seu pare aparèixer en la tela com per art de

màgia. El retrat era estrany però molt bell.

Vincent va dir que li agradaria retratar tota la família:

A la mare de Camille, al seu germà gran

i al seu germana petita ...i, finalment, al mateix

Camille.

Camille estava molt emocionat: ni tan sols li

havien tret una fotografia amb una càmera.

Camille va portar el seu retrat a l'escola. Volia que tots ho veiessin.

Però als altres nens no els va agradar el retrat. Tots van riure. Això va fer que Camille es sentís molt trist.

Després de classe, alguns dels nens més van començar a burlar-se de Vincent.

Corrien darrere d'ell quan sortia a pintar. Fins als grans es van unir a la burla.-És hora que aconseguixi un treball seriós -van dir-, en lloc de passar-se el dia jugant amb les pintures.

Camille passava les hores veient com pintava Vincent. Feia molta calor, però Vincent treballava amb rapidesa. Pintava els camps de girasols i fins i tot el mateix sol. "És l'Home dels Gira-sols" es va dir Camille.

Però malgrat el molt que Vincent treballava, mai aconseguia vendre cap quadre. -Si Jo tingués molts

diners -va dir Camille em agradaria comprar-los tots. -Gràcies Amic -va dir Vincent, rient.

Una tarda, quan Camille i Vincent tornaven dels camps, alguns dels nens del col·legi de Camille dels esperaven.

Li van cridar a Vincent i li van tirar pedres.

Camille va voler detenir-los, però ¿què podia fer?

Només era un nen petit. Al final es va tornar a casa

plorant.

-Escolta, Camille -va dir el seu pare-, la gent acostuma a riure de les coses diferents, però tinc la sensació que un dia aprendran a estimar els quadres de Vincent.

Aquesta nit Camille va tenir un somni estrany. Va veure a Vincent de peu sota la llum de la lluna en les altures que miraven al poble.

Vincent havia pegat unes espelmes en el seu barret per poder veure. 'L'Home dels Gira-sols estava pintant les estrelles!

Al matí següent, d'hora, uns cops forts a la porta van despertar a Camille. Alguns homes del poble havien vingut a veure el seu pare.

-Escolta, Carter van dir- volem que lliuris aquesta carta al teu amic. Posa que ha empaquetar les seves pintures i abandonar la nostra ciutat. Camille es va escapolar per la porta del darrere. Va córrer carrer avall fins a la casa de color groc

L'interior semblava molt silenciós.
Llavors Camille va veure els gira-sols
que hi havia agafat per Vincent: tots
estaven secs i morts. Camille es va
sentir més afligit que mai. Vincent era
al pis superior, fent les maletes.
Semblava molt cansat, però li va
somriure a Camille.

-No Et posis trist -va dir-. Ha
arribat el moment que pinti
en un altre lloc. Potser allà
els agradin els meus
quadres. Però primer vull
ensenyar-te una cosa ...

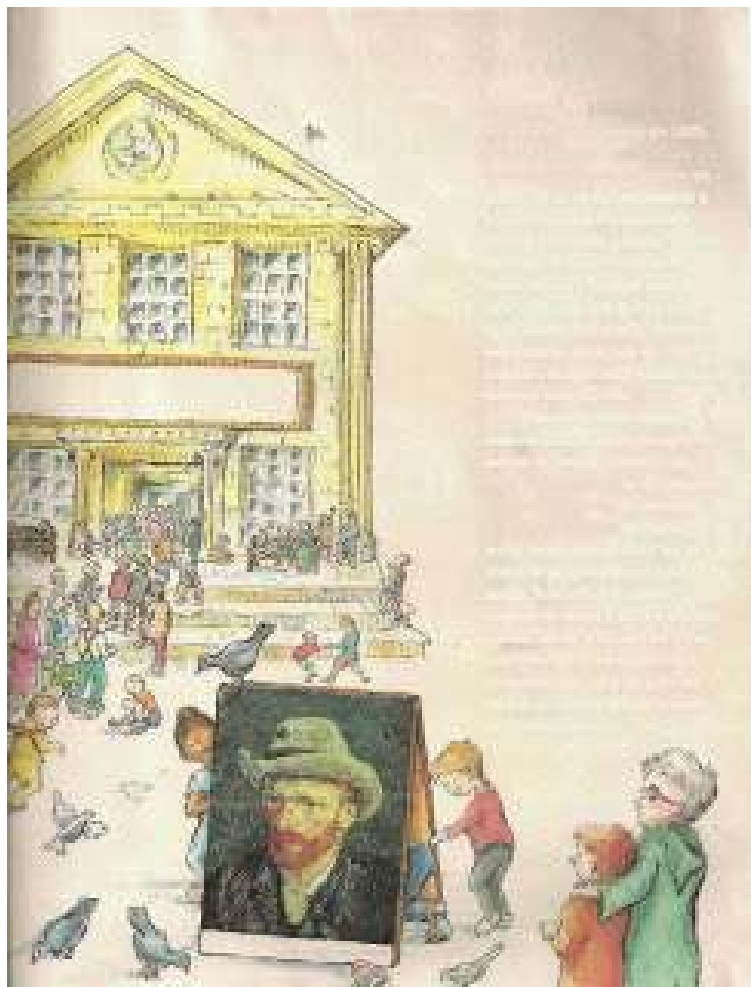

Vincent va agafar un quadre gran. Eren els gira-sols de Camille, més grans i brillants que mai! Camille va mirar el quadre. I també va somriure. -Adéu, Home dels Gira-sols -xiuxiuejar, en sortir corrent de la casa de color groc a la llum del sol.

El pare de Camille tenia raó. Finalment, la gent va aprendre a estimar els quadres de Vincent. Avui caldria molts diners per comprar-ne un. Però ara la gent de tot el món va als museus i a les galeries d'art només per veure els quadres de La Casa Groga, de Camille i la seva família i, especialment, el quadre de Los Gira-sols: tan brillants i grocs que semblen sols de veritat.

Fi

Vincent van Gogh va néixer a Holanda el 30 de març de 1853. De jove va anar al seminari per convertir-se en sacerdot com el seu pare. No es va dedicar seriosament a la pintura fins als vint anys. Als trenta-cinc, Vincent es va dirigir al sud de França a la recerca del sol i d'uns colors més brillants. Allà es va fer amic de la família de Camille. Durant aquest període va pintar

més de 150 quadres, encara que només va vendre un durant tota la seva vida. Vincent es va tornar solitari i va emmalaltir i, finalment, durant un atac de bogeria, es va tallar una orella. El van ingressar en un hospital, però fins i tot allà va seguir pintant. Al maig de 1890 va viatjar cap al nord, fins Auvers-sud-Oise a la recerca de l'ajuda d'un metge amic. Però només dos mesos després es va disparar un tret amb una pistola. Va morir el 29 de juliol i va ser enterrat al cementiri de la localitat, molt lluny del sol i els colors que havia arribat a estimar tan intensament ..